

Folium

qui essent custodes in limine. Et ut videbantur dracones exanimes et amentes effecti obmutuerunt statim et cōciderunt. Qd ubi senior sensit egressus innenit eos seminecess. et accedens atq; erigēs eos increpabat dices. Cernitis quantū vos ditiores estis bestijs. Ille etem ppter deū nobis obedire nos aut nec deū timetis: nec vitā seruorū dei inquietare erubescit. Verūtāmē introducens eos in monasteriū posuit eis mensam. et iubz ut p̄ciparent cibū. Illi vero cor de spūcti: et ab omni mētis sue immanitate mox cōuersi multis seruis dei qui ante hos seruire deo ceperunt brevi meliores fūunt. Intantū em p̄ penitentiā pfecerūt. ut post nō multū t̄pis etiā ip̄i eadem facerent signa. easdemq; v̄tutes. Alio p̄terea tpe immanissimo quodā draconē vicinas vastatē regiōes et pl̄imos perimēte venerūt habitatores loci illius ad sup̄dictū patrē. rogātes eū ut in regionib; suis p̄imeret bestiā. Simul etiā ut ad misericordiā fl̄eterent senē: puerū qndam pastoris filiū secū deferunt. qui solo visu draconis exteritus mente exciderat. et a statu solo bestie exanimis portabaē ac turgēl. Tūc ille puerum quidē pungens oleo restituuit sanum. Semetipm vero ad necē draconis instigans illis interim quasi qui nihil eos poss̄t inuare. p̄mittere nihil voluit. Nature autem surgēs abiit ad digressus bestie. et figēs genua sua in terrā dep̄catus est deum. Tūc bestia cū ingenti impetu venire sup̄ eum cepit tēterrīmis flatib; ac sibilis stridoribus q̄ p̄missis. At ille nihil horū metuens cōuerlus ad draconē dicit. Perimat te xp̄s filius dei q̄ p̄empturus est cētū magnum. Et ubi hec senior dixit. statim dirissimus draco omne simul cū spū euomens venenū disruptus crepuit medius. Cū aut̄ que nissent finitimi habitatores et fracti draconis miraculo obstupecerēt. setoris recte mentiā nō ferētes. gregauerunt sup̄ eum arene moles immēlas. Astate tñ ibidē patre ammone. q̄ nec sic qd cū mortua fuiss̄ bestia. sine ip̄o appropinqr̄ ei andebat.

De sc̄to Coprete

presbitero et heremita.

Ratquidam pater in ip̄a heremo habēs monasteriū Copres noīe: vir sanctus annorū circiter octo/ ginta. t̄pē multis v̄tutes faciēs. Lāguo res curās et efficiēs sanitates. h̄z et demo/ nes fugans. et multa mirabilia faciēs. ex qui/ bus nonnulla etiā in n̄i p̄sentia effecit. Ii/ ḡ cum vidisset nos et osculo salutasset at, q̄ ex more p̄ ordēm etiā pedes lauisset re/ quitebat a nobis q̄ gererent ī seculo. Nos aut̄ rogabamus eū ut ip̄e magis nobis de/ suis gestis aliqua narrarz. ex q̄b actibus quibusue meritis dñs ei tantā gratiā ḡtu/ lisset exponeret. At ille nihil dēdignat̄ est et sue vite et priorū suorū narrare nob̄ or/ dinē cepit. quos tñ lōge illustriores fuisse p̄hibebat. sc̄b ip̄orū parva vix exēpla ses/ cētari. dicebat ḡ. Nihil magni est o filiole qd̄ in nobis videtis ad sp̄atōm sanctorū patrū. Erat enim qdam an̄ nos. vir no/ bilissimus p̄ noīe Juci. Dic fuit primus in h̄ loco monachus et in omni hac herem/ mo viā salutis oībo nobis primus ostēdit. Dic autē primus gētilis fuit latronū ma/ ximus et sepulchroꝝ violator atq; in omni/ bus flagicijs opinatissim⁹. ad quem tali ex/ modo occasio salutis aduenit. Nocte qua/ dā cū ad domū cuiusdā virginis deo conse/ cratae expliādi ḡra prexit. cūq; machinis qbusdam que hm̄oi artificib; note sunt do/ mus eius tota p̄scendisset querēs quali ar/ te vel quo aditu ad penetralia ei⁹ irrep̄. - difficultate p̄petrādi op̄is innexus. pluri/ mū noctis tempus in tectis posit⁹ sine v̄l/ lo trāsegit effectu. Post multos h̄o animi conatus frustra exhibitos veluti fessus som/ no opprimit. et p̄ visum assistere sibi videt quendā regio habitu fulgentē et dicentem. Desine iam ab his flagicj̄s et ab effusione humani sanguinis cessa. atq; ab execrabilita/ fertis ad laborem religiosum quertere vi/ giliarū. et suscipe celestem angelicāq; mili/ titā. atq; ex hoc iam animi virtutibus viue et ego te huius militie ducē atq; principē faciā. At ille cū gratāter que sibi offerebā/ tur audisset: oīdīc ei exercitus monachorū et principatū tenere sup̄ eos iubet. In his

euigilans astante vidit sibi virginem et regente. quis autem unde vel cur illic adesset. At ille quasi amens effectus nibil ei rredit sed emunt eccliam sibi ostenderet rogat. Ilia vero cum intellexisset esse in re aliquid opis diuini. hoiez pducit ad eccliaz ac psbiteris offert. Ad quorum ille vestigia. prueniens orabat christianum se fieri et locum sibi penitentie dari. Presbiteri vero qui agnouerant virtutem bunc omnium esse scelerum auctorem mirant si bec vera loqueretur. Et cum pseuerantia sui fidem rei fecisset. monentem ut si bec vellet illa penitus omittat. Dehinc cum religionis initia suscepisset orat sibi precepta dari quibus via salutis deberet incedere. At illi tres ei primi psalmi versiculos tradidit. Quibus ille diligenter considerat sufficere sibi ait eos ad viam salutis et scientiam picratis. Tribusque diebus permanens apud eos ad heremum proficisci ubi primo tempore de moratus. et die ac nocte in oratione cum lacrimis perdurans cibuz ex radicibus accipiebat berbarum. Regressus autem ad ecclesiam tres versiculos psalmi quos a presbitero percepit. non solum vobis sed et rebus atque operibus reddidit. Presbiteri vero mirabantur quod subito querulus acerrimus statim inierit abstinentiam. et instruetes eum pleni ex domini misericordia scripturis horabantur lecuz temorari. At ille ne videretur esse inobedientem unam apud eos exigens septimanam rursus pergit ad heremum. atque ibi continuo per septem annos in omni abstinentia deges plenitudinem gemitus sequitur a deo. ita ut pene omnes scripturas memoriter teneret. Nam vero dominica tantum die sumebat. et huc divinitus delatus. Nam cum oraret surgens ab oratione inueniebat panem postum quem nemo hominem detulerat. Hunc ubi cum gratiarum actione sumplisset sufficiebat ei usque ad alteram dominicam die. Post multum vero temporis iterum regressus ex deserto exemplo abstinentie sue et plurimos ad imitationem sui invitauit. Inter quos accessit ad eum adolescentes qudam cupies eius esse discipulus. Cui ille cum habitum monachorum. est leuitinum et cucullum ac melotem que caprina pellis imposuisset. docere eum de certis monachorum institutiscepit. Julij

ta sane cum solicitudine curabat. sicuti christi anorum quis fuisset defunctus ut sepeliret eum. Que cum vidisset adolescentes ille discipulus suum summa cum diligentia mortuus induens aptante dicte ad eum. Pater velle ut et me mortuum ita indueres ac sepelires. At ille ita inquit facias et tanta copiose te induam donec dicas sufficit. Post non multum vero tempore defunctus est adolescentes. et predictus sermone plecer. Cum enim prima ei circumdedisset in dumeta ait ad eum coram oibz. Sufficiunt tibi hec ad sepulturam filiale. an adhuc vis ut aliquid addam. Tunc defunctus vocem canticis audiens emisit. obuelata iam facie vultus stricto et dixit. Sufficit propter. implesi quod promiseras. Obstupuerunt autem qui presentes aderant et admirati sunt valde super tam mirabili factu eius. At ille sepulto adolescentem continuo ad heremum rediit. summo studio iactantiam declinans. Quodam autem tempore iterum de heremo venit ad visitados fratres quos ipse instituerat. Et cum quidam ex eis in extremis ageret renelatum est ei a domino quod esset moriturus. Hora autem iam erat ad vespere declinans. Festinabat quod ut eum videre posset. Vicus autem ubi decimbebatur eger longo ad huc aberat spacio. et nolens noctu introire vicum simul et salvatoris sermonem intra se metiump meditans. quod dixit. ambulate dum luce non offendit. Cum videret iam sole dimergi ait ad eum. In nomine domini nostri ihesu christi sta paupilis per in itinere tuo. et expecta me donec ad vicum perveniam. At ille cum aliqua iam mergitur pisset ex parte restitit nec prius occubuit quod hodie perveniret ad vicum. Hoc autem manifestus factus est hominibus illis qui in eodem vicino hababant. Statim enim et intuentes moras solis in occasum mirabantur omnes quod sibi vellet hoc quod tot horis in occasum suum non descendere sol. Videbatur autem pretem Iucundus de remo venientem quebat ab eo quod hoc esset signum quod ostenderat sol. At ille rredit eis. Non meministis vocem domini et salvatoris nostri dicente. si habueritis fidem sicut gnu simapis. maiora horum signa facietis. At ille cum intellexissent ad eius fidem sole stetisse timore magno exterriti sunt. plurimique ex

Folium

eis iunxerunt se ei discipulos. et seq̄ eū ce-
perunt. Cum autē ingressus fuisset domū
illius fratris. p̄ quo festinauerat et inueni-
set eum iam defunctū. oratōe facta accedēs
ad lectū osculatus est eum et ait. Quid ma-
gis desiderij habes frater abire et esse cum
xpo an p̄manere in carne. Tunc ille recupe-
rato spiritu paululum residens ait ad eum.
Quid me reuocas pater. Nelix est mihi
abire et esse cum xpo. p̄manere autem in
carne mihi necessariū nō est. Cui p̄ Tu-
cius. Dormi ḡ iqt̄ in pace fili. et ora. p̄ me
At ille continuo reclinans se in lecto dor-
muit. Hi autem qui aderāt obstupuerunt
dicentes. Vere dei hō est hic. Tunc ille in-
duit adolescentē ut sibi moris erat sat̄ de-
core. et totam noctē psalmis hymnisq; p̄
vigilē ducens: honeste iuuenē tradidit se
pulture. R Aliū autē fratre cum vi-
sitasset decubentē. vbi vidit eū q̄etē mor-
tis difficulter accipe et graniter cōsciētie
sue metu redargui: ait ad eū. Cur īparatus
es fili ad p̄fectōem tuam. Accusatrix ut vi-
deo ignauie tue tecū p̄git cōscientia. Tunc
ille exorabat eum dicens. Obsecro te inter-
cede p̄ me ad deum ut mibi paruitq; spa-
cium largiatur quo possim emēdere vitā
mēa. At ille nūc inquit spaciū penitentie
requiris vbi vite tuis implesti. Quid fa-
ciebas in omni hoc vite tue tpe. Non po-
tuisti vulnera tua curare. quinīmo et recē-
tiora semp addebas. At ille cū p̄maneret
exorās ait ad eū senex. Si vltra nō addas
malis tuis mala orabim? p̄ te deum. Ho-
nus est enim et patiēs. et indulget tibi pa-
tī aliqd tpiis vite ut omnia debita tua red-
das. Et cum post hec orasset deū surgēs ab
orōe ait ad eum. Ecce tres annos tibi dñs
concessit in hac vita. tantū ut ex aio ad pe-
nitentiā queraris. Et apprehensa manu
eius eleuanit eū de lectulo. At ille surgens
sine aliqua dilatōne lecetus est eū ad de-
tum. Et vbi cōpleti sunt tres anni reuoca-
rat eum ad locū vñ eū assumpserat. iam nō
quasi hominē sed quasi angelū ex hoīe deo
p̄signans. ita ut omnes mirarent̄ de quer-
satōne eius. Cūq; quenissent ad eū fratres
plurimi statuit eū ī medio. atq; ex ipso ma-

teriā sumēs. p̄ totā noctē doctrinā d̄ fructi-
bus penitentie et querisionis p̄duxit ad fra-
tres. Ipo vero sermonē faciente quasi dor-
mitare frater ille cepit paululū. et cōtinuo
impetuū q̄enit. Tunc facta orōe sup eūz
et omnib; que ad sepulturā p̄tinet ex mōre
spletis: ad heremū p̄erāter abscessit. Fre-
quenter aut̄ et nylū fluiūt bunc in manem
pedibus trāsluit aquam v̄sc ad genu h̄fis.
Clio quoq; tpe clausis ostijs fratribus
q; in superioribus lōlarijs sedentib;. ip̄e in-
gressus est ad eos. et freq̄nter ad q̄mīcūg
locum ire voluit. q̄uis longe positum intra
momentū tempis evectus est. Nā primo
adhuc tpe cōversationis sue cum esset in he-
remo: et septimanā ieunasset aut̄ occurrit
se ei hoīem in deserto habentē panē et aquā
qui et hortatus est eū accipe cibum. In a-
lio quoq; tpe demō assīstens thēsauros au-
ti plurimos quos pharaonis fuisse p̄hibe-
bat ostendit ei sub terra dineros. Cui res-
pondisse ser̄ pater Uici?. Decūnia tua
tecū sit in interitū et pditōem. Hec ergo et
bis silia plurima effecit de? p̄ eū. Sed et
alij nūhilominus fuerāt ante nos multi pa-
tres quibus dignus nō fuit mundus signa
celestia et pdigia facīetes. Quid ḡ mira-
mini si nos pui hoīes parua faciam? .clau-
dos aut̄ cecos curantes. quod et medici ex
arte facere possunt. Et cum h̄c nobis co-
pres senior enarraret vñus ex fratrib; nos-
stris q̄si incredulitate eorū q̄ dicebanſ te-
diare cepit et p̄ tedio dormitare. Cūq; som-
no fuisset oppressus vidi p̄ visum librū au-
reis l̄kis scriptū. in manib; sensis Copretis
ex quo narratio eins deduci videbaſ. et as-
sistente quendā clarissimi aspectus vitrum
canicie venerādū cū omīnatōe sibi magna
dicente. Cur non audis attente q̄ recitant̄
sed incredulus dormitas. At ille p̄turbat?
cuīgilat. et statim nobis secreti? latino ser-
moneque videbat enarrabat. L Inter
h̄c autē vidimus rusticānū quendam
accessisse ad osū sensis habentē vas arena
plenum et expectantē donec senex sermos
nem sue narratōis expleret. Nos aut̄ vi-
dentes eum interrogām? seniorē qd sibi
vellet rusticānū iste stans et arenā tenēs

in vase. Respondit ad nos senior dicens. Non quidem optebat me o filioi hoc vobis, p dere ne gloriari videamur et merces laboris peat. tamē p edificatō r̄ta et r̄tilitate: q̄ tam longo itinere venistis ad me n̄ patiar etiā hoc abscondi a vobis. sed enat ro opa dñi que dignatus est implere p nos Terra regionis huius q̄ in vicino nobis posita colis̄ sterilis valde et infuctuosa fu it. ita ut si qn̄ semina ex necessitate luscepit duplicata vix redderet. Germes em̄ qdā nascebātur in iphis germinū culmis. et ascē dentes segetem succidebāt. Crātaut agri cole loci iphis gētiles. Hos cū docuisse mus dño credere et fidem xp̄i recipere. xp̄ia ni iam facti veniūt ad nos et rogāt ut ore mus dñm. p segetibus ip̄oz. Et cū dicere mus eis nos quidē oratiros sed fidē ip̄oz requiri apud dñm que b̄ p̄cipe mereat. illi ex arena hacque calcat a nobis: sinus suos replete offerunt nobis: rogātes vt̄ n̄ mine dñi b̄ndiceremus. Et ego ad eos f̄m fidē inquā r̄tam fiat vobis. Tunc illi auferentes arenā secū. miscent semib̄ que se minatur erant. et spargunt p agros. et tātū fructū ex eo colligunt: q̄ntum nulla v̄sq̄ potuit egip̄ti terra colligere. Ex eo ergo cōsuetudo est eis. bis p annos singulos venire ad nos. et eadē expectare a nobis. Sz et illud nō celab̄ ros: qd̄ mibi deus ad gloriam nois sui p̄fuit. Descenderā aliquā ad ciuitatē et inueni ibi virū quendā doctorē manicheorū seducentē populos. cum hoc habui conflictū sermonis. Sed qz erat v̄lūtus nimis. et cludere eū verbis nō poterat. veritus ne auditorū turbe ledenter si ille quasi superior abscessisset in v̄bis audiētibus turbis dixi. Accendite ignē plurimū in medio platee: et ambo intremul in flāmam. si quis nostrū ex ea nō fuerit adustus buius v̄a fides esse creditur. Qd̄ cū dixisse valde placuit p̄lo. et continuo ignis accendit plurimus. Tunc ego apprendens eum cepi meū p̄rabere ad ignē. Et ille nō ita inquit. sed vniuersique nostrū singulariter ingrediat̄. primus tamē tu debes intrare qui hoc p̄posuisti. Et ego in nomine xp̄i consignans memetip̄m ingressus

sum ignē. Flāma v̄o huc illucq̄ diuidi ac dispergi et resugere penit⁹ a me cepit. Ste ti in medio ignis dimidia fere hora. q̄ n̄ mine domini in nullo penitus lesus sum. Videntes aut̄ populi cum ingēti admiratione acclamauerūt et b̄ndixerunt dñm d̄centes. Mirabilis deus i sanctis suis. Ceperunt aut̄ v̄rgere etiā manicheū ut introiret in ignē. At ille reluctant̄ cepit et subtrahere se. Tunc ḡb̄dentes cū turbe iniecerunt in mediū ignis. et statim circūdans eum flāma atq̄ adurens semiusu redidit. Et illuz quidem cū dedecore ex rr̄be populus eiecit clamās et dices. viuis ardeat seductor. Ne v̄o assumentes secuz et benedicentes dominū ad ecclesiā pducunt. Alio quoq̄ tpe dum trāstirem iuxta templū quoddā. vidi ibi sacrificare gētiles: et aio ad eos. Cur ros cum litis horis rationales immolatis mutis et insensibilib⁹ si mulacris. Nonne enim ros multo magis sine sensu estis q̄ illi q̄b̄ imolat⁹. Ad hūc sermonē dñs aguit eis intellectū. et relinquentes errorē suū quē agebat secuti sunt me. et crediderunt saluatori n̄o deo. Fuit mibi aliquādo ortulus monasterio vici nus in quo ppter aduentantes fratres olea colere videbamur. Quidā aut̄ gentilis ingressus est nocte et furatus ē olera. Que cū p̄tulisset ad domū suā igni a posuit re coqueret. Cūq̄ tribus horis cōtinuis ingēti igne suggesto. neq̄ feruere neq̄ molihi aut calefieri aliquatenus potuissent. sed p̄mansissent eadem viriditate qua in ollaz missa lunt. et neq̄ aqua quidem ip̄a vel les uiter calefieri potuisset. in semetip̄m ēgreditus illeq̄ furatus est: erepta rursus de fo co olera reportabat ad nos. et p̄sternēs se ante pedes nostros rogare cepit vt peccati sui veniaz mereret. et fieri xp̄ianus. qd̄ et impetravit. Accidit autē eadem die hospites venire ad nos plurimos fratru quibus oportune olera ip̄a parata sunt. Gratias et go referentes dño. p̄ mirabilibus suis du plū leticiā gessimus. et p̄ salute homīs et p̄ beneficijs diuinis.

De sanctis Hiro